

Dosarul nr. 3ra-985/2022
2-21042617-01-3ra-21092022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Sîrbu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău(jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă,

împotriva deciziei din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 23 martie 2021, Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu au depus cerere de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat, că la XX februarie XX, prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne cu nr.XXX, Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu au fost eliberați din organele afacerilor interne.

A menționat reclamantul Veaceslav Botezat că drept temei pentru aplicarea sancționării disciplinare pârâtul a invocat în actul administrativ la pct.2, că, pentru încălcarea prevederilor art. 50 lit. a), c), d), e) și s) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, pct. 7 subpct. 1), 3), 4), 5) și 26) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, pct. 7 subpct. 1), 2), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017 și art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, acțiuni/inacțiuni manifestate prin neexecutarea strictă și corectă a prevederilor actelor normative și în consecință lipsa nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare, admisă în perioada 14-15 ianuarie 2021, în temeiul art. 57 lit. a) și art. 64 alin.(1) lit. f) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 86 alin. (1) lit. h) și p) din Codul muncii, art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave), art. 57 și art. 58 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 40 subpct. 6) și pct. 94 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, ofițerul superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI, comisar Veaceslav Botezat, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, cu reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului, ridicarea legitimației de serviciu, precum și achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate.

Reclamantul Dorian Țurcanu a notat că, la pct.3 din ordinul nominalizat mai sus pârâtul a indicat că, pentru încălcarea prevederilor art. 50 lit. a), c), d), e) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Afacerilor nteme pct.7 subpct. 1), 3), 4), 5) și 26) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, pct. 7 subpct. 1), 2), 7) și 8) din odul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017 și art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, acțiuni/inacțiuni manifestate prin neexecutarea strictă și corectă a prevederilor actelor normative și în consecință lipsa nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare, admisă în perioada 14-15 ianuarie 2021, în temeiul iul art. 57 lit. a) și art. 64 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 86 alin. (1) lit. h) și p) din Codul muncii, art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave), art. 57 și art. 58 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind, funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 40 subpct. 6) și pct. 94 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, ofițerul superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, comisar Dorian Țurcanu a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, cu reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului, ridicarea legitimației de serviciu, precum și achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate.

Reclamantul Sergiu Cobîlaș a menționat că, la pct.4 al aceluiași ordin, pârâtul a indicat că, pentru încălcarea prevederilor art. 50 lit. a), c), d), e) și s) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, pct. 7 subpct. 1), 3), 4), 5) și 26) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017, pct. 7 subpct. 1), 2), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 629 din 08 august 2017 și art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, acțiuni/inacțiuni manifestate prin neexecutarea strictă și corectă a prevederilor actelor normative și în consecință lipsa nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare, admisă în perioada 14-15 ianuarie 2021, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave), art. 58 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (str. Muncești nr.400) al Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, comisar Sergiu Cobîlaș, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut - special, cu reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului, ridicarea legitimației de serviciu, precum și achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate.

Au menționat reclamantii că, nefiind de acord cu actul administrativ emis, au formulat cerere prealabilă prin care au solicitat anularea ordinului în partea ce ține de fiecare aparte, repunerea în funcția deținută anterior și achitarea prejudiciului moral cauzat. Însă, Ministerul Afacerilor Interne al RM examinând cererile prelabile le-a respins pe toate ca fiind neîntemeiate.

În susținerea acțiunii reclamantii au făcut trimitere la prevederile articolelor 55, 57-59 și 61 din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM; art.50-56, 68, 70-71, 91-98 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017, art.81 alin.3 din Codul muncii, pct.18 lit.h) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 22 decembrie 2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă.

Au considerat reclamantii că, actul administrativ a fost emis prin încălcarea procedurii și a normelor menționate.

Au invocat reclamantii că, anchetele de serviciu au fost efectuată de către un serviciu al Ministerului Afacerilor Interne al RM contrar prevederilor pct.48 și 53 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017.

Au indicat reclamantii că, din primele ore de la apariția simptomelor au informat șefii direcți și medicul de familie, fapt confirmat prin înscrisurile existente în cercetarea de serviciu. Ancheta s-a petrecut cu presiuni atât asupra medicului de familie cât și a persoanelor care au fost obligate să prezinte informații colaboratorului

SPIA al MAI care a efectuat ancheta, or, aceste fapte se probează elocvent prin înscrisurile prezente în ancheta de serviciu.

Au remarcat reclamanții că potrivit pct.94 din Statutul disciplinar, concedierea este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave. Însă, nici unul dintre reclamanți anterior n-a avut sancțiuni disciplinare.

Au relevat reclamanții că accesul liber la justiție constituie un aspect inerent al dreptului la un proces echitabil, principiu complex, care cuprinde mai multe relații și drepturi fundamentale, prin care se poate garanta exercitarea lui deplină, or, fără un acces efectiv la instanță, drepturile oferite justițiabililor ar fi iluzorii. Or, dreptul de acces la justiție este înțeles ca un drept de acces concret și efectiv, presupunând ca justițiabilul să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce aduce atingere drepturilor sale. Așa cum afirmă în mod constant Curtea Europeană, rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor care persistă cu ocazia interpretării normelor (Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie 2013, § 93), iar dreptul la un proces echitabil presupune prezumția de conformitate a actelor normative interpretate și aplicate de instanța de judecată în actul de înlăturare a justiției.

Cu referire la prevederile art.137 din Codul administrativ, reclamanții au menționat că în esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, administrația poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale a unei situații concrete, în special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate și echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură. În baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate” sau „este autorizat” în normele legale indică o astfel de latitudine.

Au mai menționat reclamanții că, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul. Totodată, au reiterat că administrația nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară convenită. Astfel, se reține că, autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le- a fost atribuit dreptul. Prin urmare, administrația este obligată legal să își exercite discreția fără erori discreționare, fapt care în speță nu se atestă.

Au invocat reclamanții că, în toate cazurile din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere, puncte din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

Astfel, cu referire la art. 16 și art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, reclamanții au solicitat anularea pct.2, 3, 4 ale ordinului nr.28ef din 26 februarie 2021, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a reclamanților; repunerea în funcția anterior ocupată de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Botanica, comisar de poliție pe Veaceslav Botezat, repunerea în funcția anterior ocupată de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al

Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Botanică, comisar de poliție pe Dorian Țurcanu, repunerea în funcția anterior ocupată de ofițer superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr.3 al Inspectoratului de poliție Botanică, comisar de poliție pe Sergiu Cobîlaș, suspendarea acțiunii ordinului nr.XX din XX februarie XX până la examinarea cauzei în fond, încasarea din contul MAI în beneficiul reclamanților Veaceslav Botezat, Dorian Țurcanu și Sergiu Cobîlaș a câte 50000 de lei cu titlul de prejudiciu moral; încasarea din contul MAI în beneficiul reclamanților Veaceslav Botezat, Dorian Țurcanu și Sergiu Cobîlaș a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamanților Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu cu privire la încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne al RM în beneficiul lui Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu a sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu. A fost anulat pct. 2, 3 și 4 al ordinului nr.XX din XX februarie XX în partea ce ține de Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu. A fost restabilit Sergiu Cobîlaș în funcția publică de ofițer superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Botanică al IGP al MAI al RM. A fost restabilit Veaceslav Botezat în funcția publică de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Botanică al IGP al MAI al RM. A fost restabilit Dorian Țurcanu în funcția publică de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Botanică al IGP al MAI al RM. În temeiul prevederilor art. 228 alin. (1), art. 195 coroborat cu art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea în partea achitării unui salariul mediu lunar și în partea restabilirii în funcție deținută de Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu, a fost dispus executarea imediată. În rest, pretențiile reclamanților au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 16 decembrie 2021, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii. (f.d. 1, vol. II)

La 29 decembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii. (f.d.7-8, vol. II)

La 23 februarie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin intermediul oficiului poștal a expediat pentru notificare participanților la proces, copia hotărârii motivate a primei instanțe, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.46/47, Vol.II), iar la 23 martie 2022, prin intermediul Direcției procesuale a Curții de Apel Chișinău, Ministerul Afacerilor Interne al RM (f.d.52/54), iar la 01 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM (f.d.58/63), au depus motivarea apelului.

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM împotriva hotărârii din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, și a fost menținută hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a fost admisă parțial acțiunea în contencios administrativ înaintată de Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu împotriva Ministerul Afacerilor Interne al RM și Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă.

Pentru a decide astfel, completul judiciar al instanței de apel analizând normele legale relevante și aplicabile cazului dedus judecății în coraport cu probatoriul administrat la dosarul cauzei a reținut ca justă și întemeiată concluzia primei instanțe cu referire la faptul că, aplicând cea mai aspră sancțiune disciplinară în privința reclamanților, autoritatea publică pârâtă nu a luat în considerare că reclamanții au beneficiat de multiple distincții pentru atitudine conștiincioasă și combaterea criminalității pe parcursul activității de serviciu, precum și faptul că anterior reclamanții nu au fost sancționați disciplinar.

În atare ordine de idei, instanța de apel a remarcat că prin prisma normelor de drept, concedierea poate avea loc pentru lipsa nemotivată de la locul de lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă). La examinarea acestor litigii, instanța va lua în considerație următoarele: - timpul pauzei de masă nu se va lua în calculul celor 4 ore consecutive; - nu poate fi considerat temei de concediere absența datorată unor circumstanțe obiective, independente de voința salariatului (de exemplu: îmbolnăvirea, cu toate că nu a prezentat certificatul medical, dar se constată cu certitudine că persoana a fost bolnavă).

În speță, instanța de apel a notat că conform probatoriului anexat, reclamanții Dorian Țurcanu și Sergiu Cobîlaș au fost testați pozitiv la virusul Covid-19 la data de 16 ianuarie 2021, iar Veaceslav Botezat la data de 18 ianuarie 2021. Rezultatul negativ al testelor efectuat la 14 și 15 ianuarie 2021 putea fi cauzat de recoltarea precoce a probei, în afara fazei de evoluție viremică, când încărcătura virală este încă prea mică pentru a fi detectată. Or, reclamanții au anunțat medicul de familie din cadrul Policlinicii MAI despre apariția simptomelor caracteristice infecției cu virusul Covid-19.

Instanța de apel a menționat că, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului, cu respectarea principiului de proporționalitate (art. 29 din Codul administrativ), care reglementează, că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a relevat că pentru a fi compatibilă cu prevederile legale, o astfel de restricție sau ingerință ca concedierea și lipsirea de locul de muncă, trebuie să fie „prevăzută de lege”, să urmărească unul sau mai multe „scopuri legitime” și să fie „necesară într-o societate democratică”, în vederea realizării scopurilor respective.

Astfel, instanța de apel a precizat că conform testului de proporționalitate, reglementarea prevăzută de norma menționată trebuie să urmărească în mod obiectiv un scop legitim, să fie indispensabilă pentru îndeplinirea scopului respectiv și proporțională - pentru a asigura un just echilibru între interesele individului, în speță a reclamantilor Dorian Țurcanu, Sergiu Cobîlaș și Veaceslav Botezat.

La caz, instanța de apel a conchis că motivele legale, care au stat la baza aplicării sancțiunii disciplinare sunt generale și formale, iar aplicarea celei mai grave sancțiuni disciplinare „concedierea din funcția publică cu statut special” în privința reclamantilor, este una lipsită de proporționalitate, nefiind argumentată necesitatea aplicării anume a acestei sancțiuni disciplinare, precum și proporționalitatea acesteia în coraport cu fapta imputată.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de apelanții, or, prima instanță just a conchis că la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de circumstanțele obiective, criterii care nu au fost luate în considerare în situația din speță.

Astfel, instanța de apel a notat că în lipsa argumentării necesității aplicării anume a acestei sancțiuni disciplinare în detrimentul alteia mai blânde precum și proporționalitatea acesteia în coraport cu fapta imputată, se constată caracterul neîntemeiat al aplicării sancțiunii disciplinare „concedierea din funcția publică cu statut special”, care este una disproporțională în raport cu încălcarea admisă de către reclamanti.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a constatat că prima instanță just a conchis cu privire la faptul că Ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM nr.XX din XX februarie XX, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a reclamantilor Veaceslav Botezat, Dorian Țurcanu și Sergiu Cobîlaș, este unul neîntemeiat și pasibil de anulat. Or, sancțiunea disciplinară aplicată este una disproporțională în raport cu încălcarea admisă de către reclamanti.

Cu referire la prevederile art. 89 alin. (1) Codul muncii, instanța de apel a notat că dat fiind faptul constatării demiterii nelegitime din serviciu a reclamantilor, urmare a soluției de anulare a ordinului de concediere, se implică necesitatea restabilirii stării anterioare emiterii unui astfel de act – de restabilire în serviciu a reclamantului.

În virtutea acestui fapt, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a dispus admiterea cerinței părții reclamante de restabilire în funcție, iar, autoritatea publică pârâtă urmează să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Veaceslav Botezat în funcția publică de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Botanica; restabilirea lui Dorian Țurcanu în funcția publică de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Botanica, și restabilirea lui Sergiu Cobîlaș în funcția publică de ofițer superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de poliție Botanica.

În partea ce ține de solicitarea reclamantilor privind încasarea salariului pentru perioada de lipsă forțată de la serviciu, instanța de apel a constatat că potrivit art. 90 alin. (1) și (2) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de

absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

A mai conchis instanța de apel că prima instanță just a considerat necesar de a admite și cerința privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamanților a salariului pentru absență forțată de la muncă. În acest context, prima instanță întemeiat a dispus încasarea în beneficiul reclamanților a salariului pentru absența forțată de la muncă.

Totodată, instanța de apel a considerat justă și argumentarea primei instanțe privind respingerea pretenției în partea ce ține de încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al RM în beneficiul reclamanților a cheltuielilor de judecată, or, reclamanții nu au prezentat careva probe/înscrisuri ce ar confirma suportarea cărorva cheltuieli în legătură cu examinarea cauzei.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel conchis că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la admiterea acțiunii, iar careva temeii legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel.

La 12 iulie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 13 octombrie 2022 a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În susținerea recursului recurentul Ministerul Afacerilor Interne al RM a reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar a menționat recurentul că instanțele de judecată inferioare au interpretat eronat normele legale, concluzionând că pentru lipsa nemotivată mai mult de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare funcționarul public cu statut special nu poate fi concediat, or, sancțiunea de referință este expres stabilită de legiuitor (art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii în coroborare cu prevederile art. 64 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art.38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM).

La fel, recurentul a dorit să atragă atenția și asupra caracterului contradictoriu ale concluziilor instanțelor de judecată inferioare, care au constatat că la aplicarea sancțiunilor disciplinare nu a fost respectat principiul proporționalității, totodată constatând că lipsa de la serviciu a intimaților este una motivată. Or, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar în cazul săvârșirii abaterii disciplinare, iar, lipsa motivată exclude răspunderea disciplinară.

Totodată, recurentul a menționat și asupra faptului că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanțele de judecată inferioare le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. Iar, pe lângă faptul, că instanței îi revine rolul de a stabili corect obiectul probațiunii, mai este necesar ca instanța să stabilească legătura dintre circumstanțele de fapt și mijloacele de probațiune administrate și apreciate în modul corespunzător.

În cazul în care nu există o legătură, bazată pe legile empirice și logice ale cunoașterii, între concluziile instanței de judecată făcute în urma aprecierii probelor și

circumstanțelor de fapt ale acesteia, se formulează concluzii eronate și, în consecință, pricina se soluționează greșit.

Astfel, recurentul menționează că instanța trebuie să motiveze concluziile sale cu privire la admiterea unor probe și respingerea altora, precum și să argumenteze preferința unor probe față de altele. În caz contrar, hotărârea emisă este neîntemeiată.

În circumstanțele sus relatate, consideră recurentul că decizia din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind una incertă (nu determină precis existența încălcării drepturilor intimaților), neîntemeiată (nu este bazată pe probe veridice și pertinente), contradictorie și, în consecință ilegală.

La 23 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus recurs împotriva deciziei din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea cererii de recurs, a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de apel, arătând că instanțele de judecată ierarhic inferioară nu au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, probele prezentate de părți nu au fost evaluate în modul corespunzător, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, iar în această privință susține că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia privind temeinicia acțiunii înaintate, dispunând admiterea parțială a pretențiilor, iar instanța de apel urma să admită apelurile cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a pretențiilor. Or, s-a stabilit în afara oricărui dubiu, că intimații au comis o abatere disciplinară gravă, manifestată prin lipsa nemotivată timp de 4 ore consecutive de la locul de muncă, încălcare ce poate fi sancționată în exclusivitate cu concedierea intimaților din funcția publică, ținând de dreptul discreționar al angajatorului de a aplica pedeapsa.

Suplimentar menționează recurentul că judecătorul Curții de Apel Chișinău prin opinia separată corect a apreciat faptul că intimații nu au prezentat probe pertinente, concludente și admisibile care ar confirma că lipsa de la serviciu la data de 14-15 ianuarie 2021, ar fi fost una motivată.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 iulie 2022, în ședință publică. (f.d.131, Vol.II)

Totodată, din actele dosarului se atestă că dispozitivul deciziei din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat Ministerului Afacerilor Interne al RM la 06 iulie 2022, prin intermediul reprezentantului acestuia Vasile Scaletchi, fapt confirmat

prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexat la materialele cauzei (f.d.125, Vol.II), însă, în privința Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, la materialele cauzei lipsesc date care ar confirma notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2022, a fost notificată Ministerului Afacerilor Interne al RM, precum și Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM prin intermediul poștei electronice la 15 septembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.148, Vol.II)

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au depus recursurile în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 26 septembrie 2022 cât și la 13 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare în adresa intimaților Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu, precum și reprezentantului acestora avocatul Vladimir Kovali, copia cererilor de recurs depuse de Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului. (f.d.163;177, Vol.II)

Prin referințele depuse la data de 10 octombrie 2022 cât și la 23 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, avocatul Vladimir Kovali, care acționează în interesele intimaților Sergiu Cobîlaș, Veaceslav Botezat și Dorian Țurcanu, a solicitat declararea recursurilor depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, împotriva deciziei din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ca inadmisibile. (f.d.164/169; 179/183, Vol.II)

Examinând temeiurile invocate în recursurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererile de recurs depuse Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe

cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru